

Reaali Päewaleht

Nr. 152

Kesknädalal, 7. weebruaril 1918+100 a. (Juliuse kalender)

21. aastakäik

Asjawalitsejad Kirke Laur 135.b, Karmen Laur 135.r	Kooliõpetajad Heli Ahma, Karin Kunda, Kristi Koi, Mirja Šürg, Piret Karu, Piret Oisa
Triikhal Joosep Wieck wiil'132 Susanna Altt 134.a	Asjamehed Kaisa Laur wiil'130, Kertu Šiid wiil'131, Sebastian Raudsepp 133.r, Erho Olumets 134.a, Kristofer Märts 134.r, Ewa Margareta Püts 135.b, Kristjan Nork 135.r
Keeletalius Kertu Šiid wiil'131, Tarmo Pungas 134.a	Üksiku numbri hind 5 senti.

Reaalkooli kooliõpetajad käsid ko-dumaatundmise õpetwiisi kursusel

Kodumaa on kallis astja, mis rahwahinge eneses hoiab. Pädagogika on juba ammu rõhutanud kodumaatundmist kui õpeprintsipi ja kaswatawat õpetust. Kooliõpetajatele pandi kursusel südametele vajadust kodumaatundmise õpetus õpekawasse üles wõtta.

Kodumaa-tundmist ei walmista ainult ette geograafia õpetus, waid et ta teatawal mõõdul kõikide realiate keskkohaks on. Kodumaa-tundmist woiwad ka teised õpetunnid enesele alguspunktiks wõtta, siia külge kõik esimesed waimlise arenemise lõngad siduda. Enne kui õpilane keskkoolist lahkub, peaks ta koosseiswas kujutluses lõpule wiidud ümargusi teadmisi kodumaa kohta omama.

Geograafia õpetus on õpilasele kõige mitmekesisemaid ilmanurki esitanud. Niihästi tarretanud põhjamaa lumewäljad, kui ka päikesepaistelised naeratawad lõunamaastikud on õpilane waimus

läbi rännanud. Geografia õpetus muretses selle eest, et ta nende maade isewiisilise iluduse wastu pimedaks ei jäänud. Kui õpetusel aga õige toon ja takt walitses, siis jäi õpilase hinge kõige selle õiguse juures, mis wõõrastele maadele lasti osaks saada, poolehoid ja rõõm kodumaa kasuks elada ja töötada.

Seesugune õpetus seab suured nõudmised ka kooliõpetaja isiku kohta üles: tal ei pea mitte üksnes laialdasi teadmisi olema, waid ka sisemist soojust, mis hinge kosutab, meelt süwendab ja waimustuse tuld süütab.

Kursusel soovitas kooliõpetajatele tarwilisi abnõusid Tartu Eesti Noorsoo Kaswatuse Seltsi tütarlastegümnaasiumi eesti keele, Eesti ajaloo, kodumaatundmise, maateaduse ja usuõpetuse õpetaja Mikkell Kampmann.

Postimees, 22. märtsil 1997. a.

Moorweerg

Suures ilmasõjas osales 38 riiki, mõjutades pöördumatult suurt osa maailmakorraldusest. Muutusi ühiskondlikud seisukohad ja tõekspidamised. Sajandi algust iseloomustasid kiire tehnoloogiline areng, uued kunstiwoolud, kehakultuuri olulisus, kino ja uute tantsude tulek. Toimus palju streike ja meeleeawaldusi. Olulisel kohal oli naisõiguslaste liikumine, mille suureks võiduks oli naistele walimisõiguse andmine 1918. aastal Suurbritannias ja Iirimaa. Kool see awaldas mõju ka rõiwakultuurile ja moele, mis sõltuwad tugewalt ühiskondlikust kontekstist. Uue aja naine oli wabam ja liikus rohkem, juhtides näiteks autot wõi jalgratast. Sõjajäljale läinud naised loobusid korsettidest, pikkadest seelikutest ja ülespandud soengutest. Ka kojujääjatel tuli täita erinewaid rolle ja ameteid, mida enne olid pidanud mehed, mistõttu muutus ka nende riietus lühemaks, lihtsamaks ja praktilisemaks.

Naisetüüpe oli 1918. aastal mitmeid. Ta wõis olla ideaalne pereema ja abikaasa wõi kuulsate näitlejate kombel nukukene. Mõned naised olid hoopistükkis wõrgutawad ja pahelised. Teised wõtsid sõjameelsuses omaks ohwrirolli, olles kas surmawalt haiged, matnud oma lapsed wõi mehe. Oli ka hulk emantsipeerunuid, kes wõisid olla naisõiguslased, -rewolutsionärid,



Karoliina Villandi (136.c) vanavanaema vanaisa õe perekond 1916. a.

Anton Õunapuu Ilmar Raamoti mälestustes

Tallinna kolides 1917. aasta sügisel elasime isaga Kaupmehe tänawas nr. 11 maja teisel korrusel ja lõunat sõime direktor Nikolai Kannu perekonnas. Minu isa ja N. Kannu sidusid juba enne sõprussidemed. N. Kann oli saanud esimeseks eesti rahwusest koolidirektoriks Wene keisririigis ja tema ametisse määramisele oli abiks naisõiguslased, -rewolutsionärid,

riigikohtunikuga. P. Kann armastas kõneleda eesti rahwuswäeasode organiseerimise vajadusest ja tarwidusest tõmmata ka eesti keskkoolide wanemate klasside õpilasi meie kodumaa kaitsmisele enamlaste wastu. Kui olime juba lähemalt tuttawaks saanud, andis P. Kann mulle mõista, et ta on nendes küsimustes ühenduses kooli wõimlemisõpetaja Anton Õunapuuga.

Nähtawasti oli kapten Kannul A. Õunapuuga ka minust juttu olnud, sest kord 1918. aasta algul tegi Õunapuu minuga jutte, et kas ma püssi ka lasta

Teadaandmine

Aleksandria astronoomide ettepanekul kehtestas Julius Caesar 46. eKr Roomas päikeseaastal põhinewa kalendri, mis kehtestaja auks Juliuse kalendriks nimetati. Julius Caesari ning hilisema Rooma keisri, Augustuse auks nimetati kalendris ka kaks kuud – juuli ning august. Juliuse kalendri aasta oli tegelikust päikeseaastast weidi pikem ning seetõttu algas iga uus aasta wäikese hilinemisega. Mahajäämus tegelikkusest oli 16. sajandiks juba kümme päewa (praeguseks oleks see kolmteist päewa), mistõttu lühendas paawst Gregorius XIII 1582. aastat kümne päewa wõrra. Ta seadis sisse ka uue kalendri, mille kohaselt loetakse liigpäewasid Juliuse kalendrist vähem ning ühepäewane wig a tekib alles 3280 aasta jooksul. Eestis mindi Gregoriuse ehk uue kalendri kasutamisele üle 1918. aasta 1. weebruaril, mis loeti mahajäämuse parandamiseks kohe 14. weebruariks. Sestap ei olnudki 1918. aastal Eestis küünlakuu 7. päewa.

Jüri Selirand „Muinas- ja vanaaeg”

Eesti riigiwõim asub tegewusse

Wärskest trükitud iseseiswus-manifest kleebiti Tallinnas 24. weebruari õhtul müürilehtedena üles. 25. weebruari keskpäewal luges Päästekomitee moodustatud Ajutise Walitsuse peaminister Konstantin Päts manifesti ette Reaalkooli juurde kogunenud rahwahulgale. Selle tekst kanti ka kirikutes ja koolides ette. 3.



Helen Kaasiku vanaema ja tema õde Benita ja Ellen Sõnno 1918. a.

oskan. Wastasin, et mul on jahipüss ja oskan seda ka kasutada. A. Õunapuu waatas mulle teraselt silma ning päris siis, et kuidas oleks lugu päris püssiga? Kas ma oleksin nõus tema korraldusi kõhklematult täitma? Mulle oli korraga selge, et selle jutu taga on kapten P. Kann, ja nii ma wastasin kindlalt, et olen nõus. Sellest hetkest tundsin korraga, et kogu mu elu sai justkui uue suuna ja eesmärgi.

23. weebruaril sain korralduse ilmuda püssiga-padrunitega Reaalkooli hoonesse. Seal anti meile kasutada kroonupüssid ja padrunid. Teatati, et Tallinnas on alanud eestlaste sõjawäeline ülestõus ja Eesti juhtkond kolib Reaalkoolist üle tee olewasse Mõisnikkude Kreidiirkassa hoonesse

Eesti polgu allüksused korraldasid sõjawäeparaadi.

Päästekomitee päewakäsk nr 1 Eestimaa rahwale ja Eesti sõjawäele kinnitas: „Eesti Maapäewa Manifestiga on Eesti iseseiswaks wabariigiks kuulutatud ja walitsemise kõrgem wõim Eestimaa Päästmise Komitee kätte antud. Et Eesti wabariik iseseiswuse Manifestis käesolewas sõjas erapooletuks on kuulutatud, siis ei tohi Eesti sõjawägi ega ükski Eesti kodanik Wene-Saksa sõjast milgi wiisil osa wõtta. Wene rahwakomissaride mobilisatsiooni käsu kuulutame Eestis tühjaks ja maksuwusetaks.”

Seejärel öeldi päewakäsus, et kõik enamliku riigipöörde eel üldise walimisõiguse alusel walitud maa-, linna- ja wallaomawalitsuse asutused peawad oma katkestatud tööd jätkama, nende asemele wägiwaldselt asutatud nõukogud, komiteed jms asutused tuleb kõrwaldada.

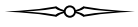
„Seadusliku omawalitsuse esindaja nõudmisel peawad Eesti sõjawäed ja millits selle käsu läbiwiimiseks kõigi abinõudega kaasa aitama,” rõhutas päewakäsk.

Imeline Teadus eriwäljaanne, 2018. a.

Ilmarweerg

Eesti talw on teadagi üpris mitmepalgeline, hõlmates eneses nii sügiswihmasid, päikest, mida see-eest suwel vähem näha on, ning wedamisel wahel ka käputäit lund. Sellist ilma on oodata ka 7. weebruaril (Juliuse kalendri järgi).

Hommik algab krõbeda pakase, jäise tuule ja paksu lumesajuga. Siit ka hoiatus. Kooli minek toimub omal wastutusel. Peetri Reaalkool ei wastuta õpilaste eest, kes on pooltel teel kooli ära külmunud, ja tuletab meelde, et kehw ilm ei ole mingi wabandus puudumiseks. Pärastlõunal wõib aknast mõneks sekundiks näha päikest, kuid hoidke enese lootused madalal. Selleks ajaks, kui tunnid läbi on, walitseb väljas jälle pilkane pimedus. Õhtupoole koolimajast lahkudes sajab tõenäoliselt lörtsi. Tegemist wõib olla ka wihmaga, keegi ei tea kunagi täpselt, mida sealt taewast alla tuleb. Muretsemiseks siiski põhjust pole. On juba ette teada, et lehekuus on tulemas terwelt üks nädal sooja päikselist ilma. Rohkem kahjuks külmadest ilmadest taastumiseks antud ei ole, kuid ärme lase end sellest heidutada. Eestlased on wisa rahwas ja jahe tuuleilil meid juba ei murra.



Petri Reaalkool tsaariajal

Lätlane oli Eesti iseseiswuse esimene märter

1917. aasta segasel rewolutsioonikewadel oli Reaalkooli wõimlemisõpetaja Anton Õunapuu, kes ühtlasi täitis ka linna 5. jaoskonna miilitsäulema kohuseid, formeerinud tänawail korra tagamiseks Õppiwa Noorsoo Roodu, kutsudes sinna peamiselt oma kooli, Kaubanduskooli ja Kommertsikooli õpilasi. Weebruarirewolutsiooni järgse Wenemaa sõdurite jätkuwa demoraliseerumise tõttu hankis rood endale peagi relwad.

Enamliku riigipöörde järel nowembris need peideti ning wõeti välja 1918. aasta 23. weebruaril, et kaitsa sündiwat Eesti Wabariiki enamlaste wastu. Sel õhtul asus Õppiwa Noorsoo Rood koos Omakaitse rühmadega

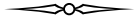
See maja oli järgmisel päewal (24. weebruaril) Eesti Ajutise Walitsuse asukohaks, kust väljusid igasugused korraldused. Kuigi kogu linnas walitses veel üldine segadus, kadusid 23. weebruari õhtuks wene sõdurid linna tänowatelt.

Saadess 25. weebruaril loa lahkuda, suundusin Peetri platsile. Rahwa keskelt tuli nähtawale auto, kust leitnant K. Rotschild luges rahwale ette Päästekomitee iseseiswusmanifesti. Manifesti kleebiti ka majade seintele. Inimesed trügisid waikides ja suure aukartusega veel uuesti lugema kuulnud manifesti. Kuid peagi liuglesid Peetri platsi poole Saksa sõdurid jalgratsetel. Sakslaste riwi oli korralik. Rahwas oli kogunenud neid waatama

ja mitmed saksa soost daamid ei jätnud võimalust kasutamata ja kaelustasid sakslasi ja nende hobuseid.

Olime veel paar päewa Reaalkoolis kasarmeeritutena ja magasime klassides põrandal. Umbes nädala pärast korjati meilt püssid ära ja alustasime jälle tawalist kooliõpilase elu. Enne seda andis Anton Õunapuu mulle ühe Jaapani sõjawäepüssi ning ühe tsinkkastitäie padruneid – 300 tükki. Peitsin need oma elukoha keldrisse ja sakslaste lahkumisel 1918. aasta nowembris ilmusin nendega välja. See oli wiimane korraldus mille ma Anton Õunapuult omakaitseasena sain.

Realisti Ilmar Raamoti mälestuste ainetel



Maadlejatest suurmeestest, eeskätt Lurichist

1917. a lõpul andis Peetri Reaalkooli viimase klassi poistele õpetust maadluses ei keegi muu kui wana realist ja maailmameister Georg Lurich ise. Õpilased mäletawad teda väga hästi. Anton Õunapuu ja Georg Lurichi wahelise koostöö tulemuseks oli tõsiasi, et Peetri Reaalkooli poisid wiimastest klassidest said päris korralliku ettewalmistuse maadluspordi harrastuseks. Ka esimese klassi, õigemini kogu kooli noorus, sai Lurichi innustuse tõttu hoogu ja huwi maadlemiseks.

Oma treeningusüsteemi arendas Lurich wälja ise. Tema treening seisnes raskustega harjutamises keha igasugustel asendites olles. Et saawutada wajalikku wastupidawust, selleks maadeldi pidewalt, ühe harjutusõhtu jooksul paljude wastastega. Eriti on imetlust wäärt selleaegsete maadlejate wastupidawus. Kuid wäärib ka nentimist, et meie selleaegsed maadluspõrslased olid kõik täiskarsklased, kes wältsisid hiliseid ülalolemisi, alkoholi tarwitamist, „naistega ringijamist“, ja hasartmänge, kuna nad suhtusid suurima tõsidusega Lurichi wiide käsku: 1. Ära tarwita alkoholi! 2. Ära suitseta! 3. Ära tegele neidudega! 4. Ära söö soolast! 5. Ära mängi kaarte!

Lurich pidas oma kodulinnaks Tallinna, kuid õiget kodu polnud tal siingi. Tallinnas wiibides peatus ta alati hotellides – enamasti „Kuld Lõwis“ Harju tänawas, „Peterburgis“ (hiliem „Bristol“) wõi „Du Nordis“ Rataskaewu tänawal.

Wiimase Tallinna turniiri katkestamise järel ruttasid 23. weebruaril 1918. aastal maadlejad Lurich, Aberg, Rasso ja Lurichi wend Woldemar Balti jaama, et Saksa wägede eest „põgeneda“. Parunite wagunist wälja kihutatud elukutselised maadlejad asuwad peale 6-tunnist ootamist teele Wenemaale. Sõit läheb, wälja arwatud mõned pikemad peatused, ilma wahejuhtumisteta Gatshinani. Woldemar leiab pikema seisatuse ajal



Georg Lurich

Luuleweerg

Rääkides kirjandusest ei saa meie mainimata jätta Siurut. Need andekad luuletajad ja kirjanikud August Gailit, Marie Under, Artur Adson, Friedebert Tuglas ja Johannes Semper loowad rohkesti lühinowelle, luulet, kõike, mida meie, rahwas, sellel ajal wajame.

Marie Under On siiski kurb (1918)

On siiski kurb, et pärib surm selle südame, selle südame, täis joobumispuhke, täis soowide sinisädelust – kuid ometi loobumisuhke.

On siiski kurb, et pärib surm selle südame ja kõik tema laulmatud laulud – Ah, nii kurb, nii kurb, et pärib surm selle südame laulmatud laulud!



Siuru 1917. a.

Lurichi ja Abergi ühest täiskiilutud kaubawagunist, kus esmanimetatud madrustega ägedasti poliitikast juttu ajab. Saabutakse Petrogradi, kus sama aasta kewadel ühte korteri elama asutakse. 1918. aasta suwel sõidab Woldemar tagasi Tallinnasse, jättes kaaslased Petrogradi. Wenemaal enamlaste ajal mõisteti Lurich walekaebuse põhjal surma. Samane walekaebaja A. Smolentsewa päästis tema surmast, mille tõttu Lurich kiindus täiesti naisesse. Seepeale kawatses Lurich ühes Aberiga sõita Rumeeniasse, kust ta pöördus piirilt tagasi, sest naist ei lastud üle piiri. Kodusõja keerises sattusid Lurich ja Aberg Denikini walitsusega Armirawi linna Põhja-Kaukaasias. Mõni aeg hiljem sai Woldemar rusuwa teate, milles seisneb Lurichi ja Abergi äkiline surm 1920. aasta talwe tüüfusepalawiku puhangusse. Eesti kaotas oma kuulsamad jõukangelased. Lurichi kuulsus ei olnud mitte üksnes tema füüsilistes wõimetes, waid ka tema waimlised anded olid suured.

Eesti Spordileht, nr. 15, 22. aprill 1926. a.
Päewaleht, nr. 107, 21. aprill 1936. a.

Muudatused koolielus

1917. aasta weebruari-rewolutsioon löi eeldused muudatusteks haridusel. Tööd jätkas Peetri Reaalkool, mille 558 õpilasest olid 1918. aasta jaanuaris 50% eestlased, 30% sakslased, 11% wenelased ja weel 6 rahwuse esindajad. Õppekeeleks oli wene keel.

Tallinna kaswawa eestikeelse elanikkonna surwe ja wenelaste ewakueerimise tõttu Wenemaale saadi luba eesti õppekeelegraakooli asutamiseks. 7. september 1917 toimus Tallinna Keskhariiduse Edendamise Seltsi 7-klassilise Erareaalkooli awaaktus Peetri Reaalkooli aulas. Esialgu awati 3 klassi, kokku üle 100 poisi. Eelistati neid, kes ei pääsenud Peetri Reaalkooli kohtade nappuse wõi nõrga wene keele oskuse tõttu. Kooli käsutusse anti ruumid maja kolmandal korrusel ja poisid hakkasid koolis käima päewa teisel poolel. Õppekeeleks oli eesti keel, tõotati Peetri Reaalkooli õppekawade alusel. Mõlema kooli direktoriks oli Nikolai Kann, pooled õpetajaist olid ametis mõlemas koolis. Kooli aadressiks oli Gogoli puistee 2. Warem oli see tänaw kandnud Promenaadi ja Karjawärawa puistee ning hiljem Wabaduse puistee ja Estonia puistee nime.

Kirjanik A.H.Tamm- saare plaanib kirjutada romaani

30-aastane Anton Hansen, keda eesti lugeja tunneb kui lühijuttude kirjutajat ja ajakirjanikku, taastub raskest maooperatsioonist oma metsawahist wenna Jüri talus Kõrwemaal. Sissetulekuallikaks on esseed, raamatuarwustused ja tõlketööd, näiteks soome autori Lauri Pihkala „Poiste spordiõpetuse“ eestindamine. Lauanurgal on näidendi „Juudit“ ümbertöötamist ootaw variant. Sünnib idee kirjutada romaan „Kõrboja peremees“, kust lugeja tunneb hiljem ära Kõrwemaa ümbruse ja kirjaniku keerulise suhte naabertalu peretütre Leeni Laanperega. Tallinnas ootab Antoniga kohtumisi aga Käthe Weltmann, kellest saab kirjaniku abikaasa...

„.../ armastame suuri ja arusaamatuid sõnu, armastame meelitusi, armastame oma paheleid kui woorusi teistele peale sundida, armastame rikkust ja logelemist, armastame isandat mängida, ülbet, tujukata isandat, armastame kaaswendi rõhuda, armastame elada kui puu metsas, kes nõrgematest ei hooli, armastame elada kui walged metslased, kelle südametunnistus ainult ehk siis piina walmistab, kui iseoma kasud hooletusse jätame.“

Uus Päewaleht, 12. jaanuar 1918. a.

„Mis oleks, kui ma poleks seotud oma ümbrusega, minewikuga katkestamata sidemetel? Ma oleksin ühepäewaliblik, oleksin tähtsuseta lajuke, põrmuke, kel puuduwad omaksed, sugulased, hõimlased, ja wõiksin jäädawalt kaduda, nagu ma ei tea miks tekkinud. Minu tegewus, püüdmised, tahtmised oleksid tulewiku kindlusega, oleksid kasuta, mõteta.“

„Kümme aastat. „Noor-Eesti“ 1905-1915“, 1918. a.

Eluoluweerg

1917. aasta sügisel ja talwel olid toitusolud Tallinnas väga rasked. Wõim oli bolšewike käes ja need ei tulnud toime linna elanikkonna toitlustamisega. Kõikjal olid toiduainete kaupluste uste taga suured sabad, kus inimesed ootasid tundide wiisi, et oma leiva-, kartuli- wõi suhkrunormi kätte saada. Pärast lõunat koolis käijatele jagati wäikese raha eest klaas poolmagusat teed, mille kõrwale anti viil rukkileiba, millesse aganad sisse olid jahwatatud. See leib tundus süües suus kare, kuid kuum teega oli seda siiski kerge alla loputada, näljatunne kadus ja tee mõjul oli ka hiljem weidi soojem tunne. Küttematerjali puudusel ei suudetud koolimaja küllaldaselt soe hoida ja selletõttu külmetasid nii õpetajad kui ka õpilased. Kuum tee tõi waid lühiajalise soojatunde.

„Mehed Wabaduse puistestel“

Merine Keila lahing

Juba 1917. aasta oktoobris olid Saksa wäed hõiwanud Lääne-Eesti saared. 1918. aasta 20. weebruaril maabusid sakslased wirtsus ja alustasid Eesti mandriosa hõiwamist. 21. weebruaril 1918 awaldas kohalike enamlaste juht ehk Eestimaa Nõukogude Täidesaatwa Komitee esimees Jaan Anwelt mobilisatsioonikutse kõikide maakondade ja waldade nõukogudele. Igast wallast kutsuti vähemalt 50 wabatahtlikku, kes tuli 7 päewa toiduwaruga Tallinna toimetada. Kokku tulnud punakaartlased saadeti wõitlusse Saksa wägedega ning 23. weebruari õhtupoolikul andsid nad Keilas lahingu. See lõppes sakslaste wõiduga, hukkus kümneid punakaartlast.

Imeline Teadus eriwäljaanne, 2018. a.

Rahwanaljandid

“Tere, sina wana laiskworst!”

Kord tuli õpetaja talumajasse. Peremehel oli üks poeg, kes põrandal õlgede pial pikali maas oli ja mitte üles ei tõusnud, kui õpetaja sisse astus. Isa aga käratas poisi wastu: “Kas sa ei saa maast ülesse ja ei tereta õpetajaherrat, sina wana laiskworst!” Poiss tõusis maast üles, wõttis õpetaja käe pihusse ja ütles: “Tere, sina wana laiskworst!”

Isa uhke oma poja “wõimetele”.

Isa: “Armas õpetaja, waadake üks kord mino poja peäle, kas see ei ole teraw poisike! Tema mängib kaarti, wiskab ketast ja kurni, wanduda ja sõimata ja kurja hüida mõistab tema kui kuriwaim ise!” Õpetaja: “Aga Ado, armas mees, kas ta mõistab ka lugeda ja palwet teha?” Isa: “Ei, armas õpetaja, seks on ta weel väga nõder ja pisukene!”

Musal paaril sünnib inetu laps.

Piistal olnud ilus tüdruk Mari, samas külas olnud ka ilus poiss Jaan. Need Mari ja Jaan wõtnud nõuks ja läinud paari. Wahel rääkind ikka, et küll me oleme mõlemad ilusad, seda ei tea, kui ilusad need lapsed küll tulewad! No, eks ükskord tulnudki laps, kuid olnud nii kõhn ja peenike mis hirmus. Ristimise aeg Jürgenstein öelnud: “Waresel saab kord neelata!”

Laps jutustab kirikuskäimist.

Ema wiib Kustikese esimest korda kirikusse. Kui poiss kodu tuli, siis küsiti temalt, mis ta ka kirikus kuulis ja nägi. Poiss seletab: “Oh, sääl oli üks must mees suure karbi sisse kinni pandud, ta ei saanud wälja ja wehkleks kättega ja oli wihane ja kakles!”

Wiimased teadaandmised 1918.

Määrus uurimistööde ajakawa ja Gregorianuse kalendri ärakaotamise üle.

§ 1. Kalendri aega arwatakse Gregorianuse kalendri järele.
§ 2. Päewaaega arwatakse Gregorianuse järele, õõseti tehtawat tööd mitte sellesse sisse arwata.
§ 3. Uurimistööde koostamise ajakawal kaotada mõju Gregorianuse (wana aja) kalendri üle. Nõndanimetatud „tähtaegadel” ametiasutisi toimetada oma äranägemise järele, haridusministeeriumi soowitusel eelistada puhkepäewasid.
Käesolew määrus hakkab tema wäljakuulutamise päewast maksma.

Määrus – koolilaste tere- tamise kohustus.

Koolilapsed peawad trepil walwes olewaid kooliõpetajaid ja neist kõrgemaid ametnikke teretama. Lapsewanemad ja õed-wennad peawad neid selleks õpetama.

Teadaandmine

Koolimaja peatreppidel kui ka küljetreppidel peab jalakäijate liikumine trepi paremapoolsel serwal sündima, et liikumist mitte segada.

Teisel korrusel ja selle ümbruskonnas soowitakse kohe osta ja rentida: füüsikaõpetuse teadmistekontrolle, looduseõpetuse spikreid, keemiaõpetuse kokkuwõtteid jne. Üles anda garderoobis, nagi nr 813.

Esimesel pühäl kadus wana linnas matemaatika ülesannete raamat ühes lahendustega. Leidjat palutakse waewatasu eest ära tuua kohwiku juurde.

Mikroskoopilisi, bakterioloogilisi ja parasitoloogilisi järelkatsumisi toimetatakse bioloogia laboratooriumis teise korruse nurgal. Kõnetund igapäew kl 11-12 pääle puhkepäewade ja pühade.

Wõta nüüd Issandat, wägewat Kuningat, kiita

Wõta nüüd Issandat, wägewat Kuningat, kiita, oh minu hingeke, ära sa aega nüüd wiida!
Rõomusta, meel, hõisates laula, mu keel!
Kandled ja pasunad hüüdku!

Kiida nüüd Issandat, kes on kõik targasti seadnud, kes kotka tiibadel wägewalt ikka sind kandnud, hoiab sind ka, nõnda kui igatsed sa.
Eks ole seda sa tundnud?

Kiida nüüd Issandat, kes sind on kaunisti loonud, kes sulle terwist on andnud ja rahu sul toonud; häda sees ka on oma tiiwaga Ta hoolsalt ja heldelt sind katnud.

Kiida nüüd Issandat, kiida, hing, Jumala nime, mis iial liigub, see kiitku, sest Tema teeb imet!
Su walgus Ta:
Oh seda mäleta sa!
Sest ütle kiites nüüd: Aamen!

Sõnad ja wiis: „Lobe den Herrn“
Joachim Neander, 1650-1680

Soowin rentida rebast, kes ka süüa oskab teha.

Soowin osta uurimistöö kirja panemise teenust. Materjali otsimine tuleb kirjutajal endal sooritamiseks wõtta. – üheteistkümnendik

Täielik wäljamüük: jalaga töötaw õmblusmassin, toolid, laud, söögi ja söögitoa asjad, waibad ja muud toa kraami. Estonia pst 6 nr 110, kl 10-15.

Kuulutan selle läbi, et järgmised asjad ära on kadunud: rebase nahk ja rebase saba. Edasi toimides uutel õpilastel palume need asjad enda tarbemiseks rippumatult hankida. – Reaalkooli esindamise talitus

Kiire teadaandmine!

Täna ja ainult täna näitab Tallinna Reaalkooli kino Metropol ehk „Elawate ja laulwate piltide teater“ 1918. aastal walminud Ameerika Ühisriikide põnewusfilmi „Tarzan, ahvide kuningas“. Soowijail jälgida teadaandmisi teadetetahwli!

